

[Finansministeren.]

4 500 Kr. Det var de væsentlige Ændringer, Formueskatteloven undergik i 1922. Men endnu var denne Formueskat jo alt for høj. Naar det ikke var mig muligt at nedsætte den yderligere, laa det dels i, at det alt beherskende Synspunkt da maatte være at skaffe Balance i Statshusholdningen. Som Forholdene den Gang laa, og navnlig som Erhvervslivet laa, var Formueskatten dog ikke saa lidt mere taalelig i 1922, end den er i den nuværende Krisetid. Ser vi paa, hvorledes Formueskatten er steget i Forhold til Indkomstskatten, viser det sig desuden, at denne Stigning har været uforholdsmæssig meget stærkere end Indkomstskattens Stigning. Tager vi eksempelvis en Formue paa 100 000 Kr. med en Afkastning af 5 pCt., er Indkomstskatten paa Formueindtægten siden 1912 steget med 12 pCt., men Formueskatten med 187 pCt. Dette Misforhold øges jo paa Grund af Progressionen, jo højere man kommer op i Formuerne. Tager man en Formue paa en Million, ligeledes med en Afkastning af 5 pCt., er Indkomstskatten af Formueindtægten fordoblet siden 1912, men Formueskatten er 8—9 Gange fordoblet.

Lignende Resultater med Hensyn til Belysningen af det uforholdsmæssige i vor Formueskat kommer man til, naar man ser paa Beskatningsforholdenes Udvikling i det øvrige Europa. Dér staar den danske Formueskat, alene med Undtagelse af Skatten i Norge, som noget enestaaende i Retning af høj Beskatning. Tysklands højeste Ratesats er $7\frac{1}{2}$ pro mille, hvor vor er 16 pro mille, og den højeste Ratesats indtræder dér først ved Formuer, som ligger over 5 Mill. Mark. I Holland er ligeledes Højdepunktet for Rateskalaen mellem 7 og 8 pCt. I Sverige har man en ganske særlig Skatteordning, Forholdet kan dér ikke udtrykkes saa præcist som i de andre Lande, idet Princippet i Sverige er dette, at der til det indkomstskattepligtige Beløb lægges en Tresindstyvendel af Formuen. Det giver højst forskellige Resultater, eftersom den paagældendes samlede Indtægt er større eller mindre, men det gennemsnitlige Resultat er, at ogsaa den svenske Formueskat ligger overordentlig langt under vor. Hvad de andre Lande angaar, er der en Række betydelige Lande, som aldeles ikke har nogen Formueskat. Jeg skal nævne England, men kunde nævne adskillige andre Lande; og selv i de Lande, der ligesom vi har en med Indkomstskatten sideløbende Formueskat, er denne nede paa mindre end Halvdelen af vor.

Opriindelsen til vor uforholdsmæssig

høje Formuebeskatning er den, at vi før 1919 havde Merindkomstskatten. Ærede Medlemmer vil erindre, hvor overordentlig store Beløb den indbragte. Det var en udpræget Krigsforanstaltning, og den ramte for saa vidt meget berettiget de stærkt opsvulmede Formueafkastninger, som Inflationen og den vilde Spekulationsperiode havde skabt, tilligemed de store Indtægter, der ellers fulgte dermed. Der var noget at tage af, og det var særdeles abnorme Tider i det hele. Denne Merindkomstskat kunde dog ikke i Længden opretholdes. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Grundene dertil, men det er ganske klart, at den maatte være en ganske midlertidig Foranstaltning, hvis den ikke skulde komme til at virke ganske absurd. Derfor maatte den falde bort. I Stedet vedtog man den kolossale Stigning navnlig af Formueskatten, som Loven af 1919 udtrykte. Det uforholdsmæssige i Skatten træder ogsaa klart frem, naar man ser paa den af det radikale Ministerium gennemførte Formue- og Indkomstskat af 1915. Da var Krigstiden dog indtraadt, og Statens Udgifter var steget meget betydeligt. Ikke desto mindre viser denne af Finansminister Brandes i 1915 gennemførte Formueskat sig, naar vi tager Formuer fra 100 000 til 1 Mill. Kr., kun at være fra Halvdelen til Fjerdedelen af, hvad den nuværende Formueskat er.

Dette, at Formueskatten i Danmark er saa uforholdsmæssig høj i Sammenligning med de øvrige europæiske Landes, viser ikke blot, at vi er inde paa en abnorm Vej, men det medfører ogsaa en paaviselig Skade for Kapitalopsamlingen og Bevarelsen af Landets Kapital. Det er jo ganske naturligt, at naar der her gælder en Formueskat, der er saa meget højere end i andre Lande, vi kan sammenlignes med — maa jeg sige for Norges Vedkommende, at med Norge er en Sammenligning ikke mulig, for det første fordi Forholdene dér i mange Henseender i ganske særlig Grad endnu bærer Præget af Efterkrigstidens abnorme Forhold, dernæst fordi den meget høje norske Formueskat for største Delen er rent midlertidig og ganske sikkert heller ikke tænkes opretholdt i det lange Løb — saa vil den naturlige Følge deraf være, at de Kapitalister, hvis Eksistens ikke nødvendigvis er knyttet til Landet her, jages bort, og der er neppe en eneste af de ærede Medlemmer i denne Sal, som ikke fra sin personlige Erfaring kan nævne talrige Eksempler paa, at Folk, som føler sig knyttede til Landet og gerne vilde virke her, jages bort af den høje Formuebeskatning, som